

РЕШЕНИЕ

№ 2481

гр. Пловдив, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Катя Р. Боева

при участието на секретаря Елена Ат. Неделчева
като разглежда докладваното от Катя Р. Боева Гражданско дело №
20215330110793 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД срещу Р. А. А., с която е предявен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 109, вр. чл. 52, ал. 2 Закон за здравното осигуряване, с който се претендира да бъде признато за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сума в размер от 893 лева, представляваща стойност на предоставена на ответника медицинска помощ с изпълнение на алгоритъм по клинична пътека № **- „**“, по време на болничния му престой, продължил от ** г. до ** г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване в съда на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК /25.02.2021 г./ до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 2383/02.03.2021 г., по ч.гр.д. № 3668/2021 г., по описа на Районен съд Пловдив, X гр. с-в.

В исковата молба е посочено, че на ** г. ответникът е постъпил за лечение по спешност в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – гр. Пловдив. Тъй като спешното състояние не е могло да бъде преодоляно в спешен кабинет, се наложило болнично лечение и ответникът бил хоспитализиран във Втора клиника по хирургия. Твърди се, че ответникът е бил хоспитализиран в клиниката на **г. в 4.17 ч., с приемна диагноза „**“ по Клинична пътека № **- „**“, чиито изисквания са посочени в Приложение № 16 на Национален рамков договор за медицинските дейности от 2017 г. /НРД за МД 2017 г./ Твърди се, че при постъпване на пациента е съставена история на

заболяването, а лечението е приключило с епикриза, в която са описани извършените медицински дейности – процедури и изследвания, включени в диагностично – лечебния алгоритъм на КП № 197. Ответникът бил дехоспитализиран на **г. с окончателна диагноза „**“. Излагат се съображения, че към датата на постъпване в лечебното заведение и в периода на болничното му лечение, ответникът е бил неосигурен по смисъла на Закона за здравното осигуряване. Предвид това и на основание чл. 109, ал. 1 от ЗЗО е следвало да заплати сам стойността на оказаната му медицинска помощ по горепосочената клинична пътека, която била в общ размер на 893, 00 лева, съгласно ценоразписа на болничното заведение. Сочи се, че на 20.01.2020 г. ищецът е изпратил покана за доброволно плащане до пациента, но пратката се е върнала като непотърсена, като до настоящия момент сумата не е заплатена. Предвид изложеното, моли се така предявеният иск да бъде уважен. Претендират се сторените разноски в рамките на настоящото производство.

С молба – уточнение вх. № 40852/21.07.2021 г. по описа на Районен съд Пловдив, ищецът е посочил начина, по който е формирана сумата в размер на 893 лева, а именно съгласно действащия Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от особения представител на ответника – Адв. Б., с който се оспорва исковата претенция. Посочва се, че доколкото в исковата молба се твърди, че ответникът е постъпил по спешност, същият не дължи заплащане на проведеното лечение. Излагат се доводи досежно обстоятелство, че дали състоянието на ответника е налагало неговото хоспитализиране, следва да бъде изследвано от вещо лице. Във връзка с представения документ за информирано съгласие се възразява, че в същия не е отразена диагнозата на ответника. Оспорва се и предявената претенция по размер, като се излагат доводи, че претендираната сума значително надхвърля разходите по лечение. Възразява се, че липсват доказателства, че ответникът не е бил осигурен към датата на хоспитализиране.

Поради изложеното моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 3668/2021 г. по описа на Районен съд Пловдив, Х гр. с-в, вземането по настоящото производство съответства на това по заповедта за изпълнение. Тя е връчена редовно на основание чл. 47, ал.5, вр. ал. 1 ГПК, а искът, по който е образуван настоящият процес, е предявен в месечния срок по чл. 415, ал. 1, т.2 ГПК. Същият е допустим и подлежи на разглеждане по същество.

От представените по делото материали на История на заболяването 22629 при УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД се установява, че ответницата е постъпила на ***г. в 04:17 часа и е била изписана на **** г. в 10:00 часа, с диагноза: „**“.

От материалите по делото се изяснява и че състоянието на ответницата не е могло да бъде преодоляно в спешния кабинет към УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД- гр. Пловдив. Впрочем, този извод се затвърждава и от приетия по делото Лист за преглед на пациент в КДБ/ СО № *** г. / л. 5 от делото/. В графа „Основна диагноза“ от цитирания лист за преглед на пациент ясно е отразено, че ответницата страда от „**“.

От представената медицинска документация – История на заболяването /л.3-4/, лист за преглед на пациент /л.5/, декларация за информирано съгласие /л.6-7/, епикриза /л.8/ се установява по безспорен начин, че ответницата е постъпила във „Втора клиника по хирургия“ на твърдяната от ищеца дата - **г.

По делото е приета и СМЕ, изготвена от в. л. Т. /л. 99-101/. Съобразно заключението на вещото лице, в резултат на данните от анамнезата, физиклния преглед и образната диагностика е видно, че здравословното състояние на ответницата не е могло да бъде преодоляно в спешен кабинет и е била необходима хоспитализация. Поради това и ответницата е била насочена към стационарно болнично лечение и наблюдение във Втора клиника по хирургия, където са й направени необходимите изследвания и процедури за уточняване на нейното състояние, точното му диагностициране и лечение. Според вещото лице е била налице необходимост от хоспитализация за ответницата в хирургична клиника за по-нататъчна диагностика, наблюдение и лечение, където при неповлияване от консервативна терапия се преминава към живото спасяващо хирургично лечение.

Съдът кредитира заключението по приетата СМЕ като компетентно изготвено, с необходимите знания и умения и обосновано.

Безспорно се установява и че към момента на постъпването си в болничното заведение и до края на исковия период, ответницата не е била здравноосигурена. Това обстоятелство се потвърждава и от приложеното по делото писмо от ТД на НАП Пловдив вх. № 11553/11.02.2022 г. по описа на Районен съд Пловдив /л.54/.

Кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, е определен в чл. 33 ЗЗО. В разпоредбата на чл. 52 ЗЗО е посочено, че

неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински и други услуги по чл. 83 ЗЗ. Съгласно чл. 109 ЗЗО здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че те не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ, като лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ.

От приетата по делото СМЕ се установява, че всички сочени от ищеца и необходими за възстановяване здравето на ответницата медицински услуги и изследвания, са извършени в периода на престой. При това положение и доколкото ответницата не доказва заплащане на оказаната ѝ медицинска помощ, **а е била здравно неосигурена**, тя следва да плати стойността ѝ на основание чл. 109 ЗЗО, която е определена от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД- гр. Пловдив.

Относно реалното извършване на медицинските дейности, за които се търси плащане, по делото са приети множество медицински документи. Епикризата, направлението за хоспитализация, историята на заболяването, протоколите за извършени интервенции, са свидетелстващи документи, които макар и да нямат обвързваща съда доказателствена сила, преценени съвкупно налагат единствения възможен извод, че ответникът е бил хоспитализиран и му е оказаната необходимата медицинска помощ (*досежно правния характер на издадената медицинска документация- Определение №2/06.01.2020 по дело №2059/2019 на ВКС, ГК, III- то г.о..*).

В приетата по делото документация е отразено, че на ответника са извършени медицински интервенции, съобразно алгоритъм по клинична пътека № **- „**“. Извършените дейности се потвърждават и от приобщената по делото СМЕ. Ето защо се дължи плащане на съответната услуга, която съобразно Заповед № 89/05.02.2015г. на директора на УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, с която се утвърждава ценоразписът на медицинското заведение, възлиза на сума в размер от 893 лева /л.9/.

С оглед възражението на ответника, то следва да се посочи, че не е налице изключението, разписано в чл. 82, ал. 1, т. 1 Закон за здравето- извън

обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани с медицинска помощ при спешни състояния. За да бъде приложено посоченото изключение, то необходимо е състоянието на пациента да позволява преодоляването му (лечение) в условията на спешен кабинет (доколкото съобразно чл. 82, ал. 5 Закон за здравето, спешните дейности по ал. 1, 1а, 2, 3 и 4 се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети). Както бе коментирано и по-горе, в конкретния случай състоянието на ответника е налагало незабавна хоспитализация и лечение в болнични условия. Предвид това, то ответникът следва да заплати оказаната му медицинска помощ по ценоразпис на медицинското заведение, тъй като е с прекъснати здравноосигурителни права, както към момента на извършване на манипулацията, така и към настоящия момент. Следва да се посочи и че ответникът надлежно е бил уведомен преди извършване на манипулацията за целите и естеството на лечението, разумните алтернативи, очакваните резултати, както и за стойността на медицинската интервенция (л. 6-7 -Декларация за информирано съгласие).

С оглед тези доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност, съдът приема иска за доказан по основание и размер. Размерът на иска се установява по категоричен начин и от действащия към момента на хоспитализацията на ответника Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД- гр. Пловдив, утвърден със заповед № 89/05.02.2015г. на директора на УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД /л.19/.

Предвид изложеното, съдът приема, че в полза на ищеца съществува парично вземане в размер от 893 лева, представляваща стойност на предоставена на ответника медицинска помощ с изпълнение на алгоритъм по клинична пътека № **- „**“, по време на болничния му престой, продължил от ** г. – ** г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване в съда на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК /25.02.2021 г./ до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 2383/02.03.2021 г., по ч.гр.д. № 3668/2021 г., по описа на РС- Пловдив, X гр. с-в.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на спора, разноси се дължат на ищеца на основание чл. 78, ал.1 ГПК. Направено е искане, представени са списък по чл. 80 ГПК и доказателства за сторени такива в размер на 705 лева (25 лева за държавна такса за заповедното производство, 25 лева за държавна такса за исковете

производство, 300 лева - възнаграждение за особен представител, 150 лева – депозит за изготвената СМЕ, 200 лева – заплатено адвокатско възнаграждение и 5 лева за съдебно удостоверение). Предвид изложеното, то ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер от 705 лева, представляваща сторени разноси в рамките на исковото и заповедното производство (*съобразно разясненията, дадени в т. 12 на ТР № 4/2013 на ОСГТК на ВКС*).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Р. А. А., ЕГН: *****, **ДЪЛЖИ** на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405, сумата от **893 лева** – главница, представляваща стойност на предоставена на ответницата медицинска помощ с изпълнение на алгоритъм по клинична пътека № *- „*“, по време на болничния ѝ престой, продължил от ** г. до ** г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване в съда на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК – 25.02.2021, до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 2383/02.03.2021 г., по ч.гр.д. № 3668/2021 г., по описа на РС- Пловдив, Х гр. с-в.

ОСЪЖДА Р. А. А., ЕГН: *****, **да заплати** на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сума в размер от **705 лева** /седемстотин и пет лева/, представляваща сторени разноси в рамките на исковото производство и заповедното производство по ч.гр.д. № 3668/2021 г., по описа на РС- Пловдив, Х гр. с-в.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пловдив в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, ч.гр.д. № 3668/2021 г., по описа на РС- Пловдив, Х гр. с-в, ведно с препис от решението, да се върне поради отпадане на необходимостта от същото.

Да се издаде РКО на особения представител на ответника – адв. Б., за сумата от 300 лева.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/ _____